

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Trimeles Protodikeio Serron (Kreeka) 5. märtsil 2012 — Ioannis Christodoulou di Nikolaos, Nikolaos Christodoulou di Ioannis, AFOI N. CHRISTODOULOU AE versus Elliniko Dimosio

(Kohtuasi C-116/12)

(2012/C 138/11)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Trimeles Protodikeio Serron

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Ioannis Christodoulou di Nikolaos, Nikolaos Christodoulou di Ioannis, AFOI N. CHRISTODOULOU AE

Vastustaja: Elliniko Dimosio

Eelotsuse küsimused

1. Kas imporditud kauba tolliväärtus määratakse kindlaks määruse (EMÜ) nr 2913/92 artiklite 29 ja 32 alusel ka juhul, kui leping puudutab toorainega (tooraine on toimigu tegemise riiki eksporditud ilma välistöötlemise protseduurile suunamiseta) tehtavat toimingut või tooraine töötlemist, mis ei ole selle määruse artiklis 24 ette nähtud tasemel või ei ole igal juhul piisav selleks, et anda selle tulemusena valminud kaubale toimingut või töötlemise koha päritolu?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas lahend oleks erinev juhul, kui arvete ja muude ebatäpseks tunnistatud dokumentide põhjal näib, et import on toimunud müügilepingu alusel, kuid on tõendatud, et leping nägi ette, et impordiriigist pärineva toorainega seoses tehakse vähese tähtsusega toiminguid tasu eest, mis on võimalik kindlaks määrata, ning et deklareeritud tolliväärtus ei vasta tegelikult makstud või makstavale summale?
3. Kui vastus teisele küsimusele on eitav, siis kas lahend oleks erinev juhul, kui on lisaks tõendatud, et huvitatud isik on kasu saamise eesmärgil kuritarvitanud ühenduse õigusnorme?
4. Kui otsustatakse, et määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikleid 29 ja 32 saab kohaldada niisuguses olukorras, nagu on kirjeldatud teises küsimuses, isegi kui esinevad kolmandas küsimuses kirjeldatud objektiivsed asjaolud ja subjektiivne asjaolu, siis milline on imporditud kaubale lisatud sellise aine

(käesolevas asjas suhkru) väärtus, mis anti importija käsutusse tasuta, kui seda ainet, mida ei saanud suunata välis- töötlemise protseduurile nimetatud määruse artikli 146 lõike 1 tähenduses, ei ole tootnud importija, kuid ta omandas selle ekspordihinnaga (mis on madalam kui siseturu hind, kuna sellele tootele laieneb toetuste süsteem)?

Stichting Woonpunt jt 9. märtsil 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 16. detsembri 2011. aasta määruse peale kohtuasjas T-203/10: Stichting Woonpunt jt versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-132/12 P)

(2012/C 138/12)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellandid: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, varem Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (esindajad: advokaadid P. Glazener ja E. Henny ning professor L. Hancher)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad:

- tühistada täielikult või osaliselt Üldkohtu (seitsmes koda) 16. detsembri 2011. aasta määrus kohtuasjas T-203/10 vastavalt eespool esitatud apellatsioonkaebuse väidetele;
- saata asi tagasi Üldkohtusse uue otsuse tegemiseks kooskõlas Euroopa Kohtu õigusliku käsitlusega;
- mõista komisjonilt välja käesoleva menetluse ning Üldkohtus asetleidnud menetlusega seotud kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

1. *Esimeses apellatsioonkaebuse väites* leitakse, et Üldkohus on rikkunud liidu õigust, valesti hinnanud asjakohaseid fakte ning määrust ebapiisavalt põhjendanud, kuna kohus käsitles apellante komisjoni abikava puhul üksnes potentsiaalsete abisaajatena. Üldkohus jättis tähelepanuta, et apellandid said enne vaidlusalust otsust⁽¹⁾ olemasolevat abi, mis selle otsuse tõttu tuli ära muuta. Seetõttu ei ole apellandid mitte üksnes muudetud abi potentsiaalsed saajad, vaid samal ajal ka olemasoleva abi tegelikud saajad. Viimati nimetatud seisundi tõttu puudutab vaidlusalune otsus neid ka isiklikult.

2. **Teises apellatsioonkaebuse väites** leitakse, et Üldkohus on rikkunud liidu õigust, valesti hinnanud asjakohaseid fakte ning määrust ebapiisavalt põhjendanud, kuna kohus tuvastas, et apellandid ei kuulunud elamuehitusega tegelevate ettevõtjate suletud ringi. Pelgalt teoreetilisest võimalusest, et abisaajate konkreetset gruppi tulevikus veel laiendatakse, ei piisa, et seda gruppi ei käsitletaks kinnisena. Sellest tulenevalt moodustasid olemasolevad elamuehitusega tegelevad ettevõtjad suletud grupi, kuna otsus riivas rohkem neid kui sellist hüpoteetilist ettevõtjat, keda pärast otsust elamuehitusega tegelevate ettevõtjate hulka kuuluvaks loetakse.
3. **Kolmandas apellatsioonkaebuse väites** vaidlevad apellandid vastu Üldkohtu seisukohale, mille kohaselt puudus neil abi N 642/2009 osas õiguslik huvi otsuse tühistamiseks. Üldkohus kohaldas valesti liidu õigust, hindas valesti asjasepuutuvaid fakte ning ei põhjendanud määrust piisavalt.

(¹) Komisjoni 15. detsembri 2009. aasta otsus K(2009) 9963 lõplik, mis käsitleb abimeetmeid E 2/2005 ja N 642/2009 (Madalmaad) — olemasolev abi ja spetsiaalne projektiabi elamuehitusega tegelevate ettevõtjate jaoks.

Stichting Woonlinie jt 9. märtsil 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 16. detsembri 2011. aasta määruse peale kohtuasjas T-202/10: Stichting Woonlinie jt versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-133/12 P)

(2012/C 138/13)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellandid: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (esindajad: advokaadid P. Glazener ja E. Henny ning professor L. Hancher)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad:

- tühistada täielikult või osaliselt Üldkohtu (seitsmes koda) 16. detsembri 2011. aasta määrus kohtuasjas T-202/10 vastavalt eespool esitatud apellatsioonkaebuse väidetele;

- saata asi tagasi Üldkohtusse uue otsuse tegemiseks kooskõlas Euroopa Kohtu õigusliku käsitlusega;
- mõista komisjonilt välja käesoleva menetluse ning Üldkohtus asetleidnud menetlusega seotud kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esimeses apellatsioonkaebuse väites** leitakse, et Üldkohus on rikkunud liidu õigust, valesti hinnanud asjakohaseid fakte ning määrust ebapiisavalt põhjendanud, kuna kohus käitles apellante komisjoni abikava puhul üksnes potentsiaalsete abisaajatena. Üldkohus jättis tähelepanuta, et apellandid said enne vaidlusalust otsust (¹) olemasolevat abi, mis selle otsuse tõttu tuli ära muuta. Seetõttu ei ole apellandid mitte üksnes muudetud abi potentsiaalsed saajad, vaid samal ajal ka olemasoleva abi tegelikud saajad. Viimati nimetatud seisundi tõttu puudutab vaidlusalune otsus neid ka isiklikult.
2. **Teises apellatsioonkaebuse väites** leitakse, et Üldkohus on rikkunud liidu õigust, valesti hinnanud asjakohaseid fakte ning määrust ebapiisavalt põhjendanud, kuna kohus tuvastas, et apellandid ei kuulunud elamuehitusega tegelevate ettevõtjate suletud ringi. Pelgalt teoreetilisest võimalusest, et abisaajate konkreetset gruppi tulevikus veel laiendatakse, ei piisa, et seda gruppi ei käsitletaks kinnisena. Sellest tulenevalt moodustasid olemasolevad elamuehitusega tegelevad ettevõtjad suletud grupi, kuna otsus riivas rohkem neid kui sellist hüpoteetilist ettevõtjat, keda pärast otsust elamuehitusega tegelevate ettevõtjate hulka kuuluvaks loetakse.

(¹) Komisjoni 15. detsembri 2009. aasta otsus K(2009) 9963 lõplik, mis käsitleb abimeetmeid E 2/2005 ja N 642/2009 (Madalmaad) — olemasolev abi ja spetsiaalne projektiabi elamuehitusega tegelevate ettevõtjate jaoks.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Constanța (Rumeenia) 12. märtsil 2012 — Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central (oma liikmete nimel ja huvides — eristaatusega avalikud teenistujad — IPJ Tulcea politseinikud) versus Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea

(Kohtuasi C-134/12)

(2012/C 138/14)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Constanța